

286 010

Гор. Винница

Ул. Днепро夫ска 3

Соловищук Петро Макарович

[Рукописний надпис на конверті вгорі, ймов. «Винницька»]

I стр.

Часто я читаю газету «Сільські висти».

Прочитав за 9 грудня 1988 р. газету де була стаття під назвою: Запрошують до створення книжки меморіал «33-й: голод»

І я рішив написати про ті страшні дні і місяці 1933 рік

В мене тих часів фотографій чи документів нема, але в пам'яті осталося. Мені в 1933 р. було 12 років. Я народився на Україні 1921 р. 16 грудня Село Леуخی Дашевський район Винницька область

Я лишився чудом жив, їв мерзну картошку. Пожили люди, пам'ятаю з Ленінграда привозили хліб, він весь цвильний, дадуть мені дехто кусочок цього хліба. Це мене ці люди спасали.

Як мій батько, брати і сестра померли від страшного Голоду 1933 р.

Батько Соловищук Макар Алексеевич помер май 1933 г

Мати Соловищук Олена Сергеевна померла март 1933 г

Брат Соловищук Іван Макарович помер апрель 1933 г

Брат Соловищук Михайл Макарович помер апрель 1933 г

Сестра Соловищук Мотра Макаровна померла апрель 1933 г

Я горя багато хлюбнув на своїй житті, пройшов усю війну (см. на об)

2 стр.

Був ранений, був санінструктором, оказував раненим солдатам допомогу.

Був нагороджений орденом Червоної Зірки, мирне час багато років працював шофером.

также имею правительствену награду Медаль За трудовое Отличие и другие медали.

Моих два брата и систри померли вид голоду 1933 г батько клади їх троих на тачку привиз на кладьбище батько розгорнув мамину лопатой могилу загорнув врядно поклав их в мамину могилу батько лопатою землю кидав в яму а я руками ше мени батько говорит Ни бири руками землю бо простудися Цие батькови слова счас помню, Нибагато часу як я с батьком похоронили братив и систру

Померає батько я на пичи спав десь перед ранком я проснувся голодний холодний Я до батька тату тату я їсти хочу тату в хати холодно тато мовчить. Я начав в хати кричать Тато лижить на лижанци витягнувся и мени ни слова, вже розвиднилось

В тата пидносом була вже пина. Я татову помацав голову холодна Я тоди до маминой сестри на рано прийшла а днем подивилась пошукала за руки батька Титка мени каже батко помер що мени робити бижу в сильраду щоб мого батька поховали а мени каже голова йди додому туди на вашу вулицю пойхала пидвода десь писля 2-х часов иде пидвода вие мерших людей вид голоду лежали як снопи зашли два чоловіка в хату батька поклали на рядно винисли из хати из розмаху кинули на пидводу

Мени батька жалко стало що я усвой хати ниспав спав на конюшни в скирдах ходив весь опухший оборва –

Стр 3

ний. Батькову хату писля того як вин помер. розломали за якихос 6 - 8 днів весь материал строительний вивизли хто и куди до сегоднешого дня низнаю, в батька була хата накрита железом в хати було багато посуду була шопа накрита соломой помню батько нову поставив в батька була вилика клуня накрита соломой вни була виялка сичкарня и други инструменти, все розломали вивизли не извесном направлений остались тильки кучи глини, правда батькивску садибу забрали писля як вона довго пустувала вже други там живут а сердце мене боить за свою родину де мое детсво прошло ихто знае может я в батькивському доме жилбе.

Владимир Антонович

Ви мне извините що неграмотно написав

Я не писатель ни вчений а простий рабочий

Мой адрес

Город Винница

Ул. Днипровска дом 3

Соловищук Петр Макарович

Индекс 286010

[С.4]

В мойм сили було 3 кладбища

Село около 800 дворів люди - мерли цилими симями на кождому кладбищи цили кагати умерших вид голоду в 1933 р.